

यस अध्यायको निम्ति पढनुहोस्: रोमी ८:१-१७

स्मरण गर्नुपर्ने पद: “जो मानिस येशू खीष्टको अधिनमा रहन्छ त्यसले परमेश्वरको दण्डमा रहन्दैन। अब ऊ दोषी भएको फैसलाबाट मुक्त हुन्छ। म अब पवित्र आत्माको संयन्त्रमा रहेकोले उहाँकै कानूनले मलाई बसमा राख्नुहुन्छ। येशूले मेरो निम्ति जे गर्नुभयो, त्यसले गर्दा पवित्र आत्माको व्यवस्थामा रहदा मैले जीवन प्राप्त गरेको छु। मृत्यु ल्याउने पापको व्यवस्थाबाट अब म स्वतन्त्र भएको छु।” रोमी ८:१,२बाट रूपान्तरित।

रोमी ७मा गरिएको प्रश्नको जवाफ रोमी ८मा पावल आफैले दिन्छन्। सफल जीवन बिताउन चाहादा चाहन्दै पनि धेरै अवरोधहरू खडाभएकोले आफू स्तम्भित वा व्याकुल भएको पावलले रोमी ७मा व्यक्त गरेका थिए। असफल र दोषी जीवन बिताउनु परेकोमा पनि उहाँले चिन्ता व्यक्त गरेका थिए। तर रोमी ८मा उनमाथि गरिएको दोषबाट उनी मुक्तभएको हर्षोल्लाससाथ उनले व्यक्त गरेको हामी पाउँछौं। येशूले गर्दा अब उनको दयनिय जीवनबाट उनी मुक्त भएको र बिजयी जीवन बिताउन सक्षम भएको कुरा पनि उनले व्यक्त गर्दछन्।

यदि तपाईंले येशूको जीवन दिने उपहारलाई अश्विकार गर्नुभयो भने कस्तो खालको दयनिय जीवन तपाईंले बिताइरहनुपर्नेहेछ भनेर रोमी ७मा पावलले खुलासा गरेको अमी पाउँदछौं। कुनै मध्यम मार्ग बाइबलले बताउँदैन: कि तपाईं पापको नियन्त्रणमा वा परमेश्वरको नियन्त्रणमा। यदि तपाईं पापको दासत्वमा रहिरहनुभयो भने तपाईंले गर्न चाहनुभएको असल काम गर्न तपाईं सक्नुहुन्न। प्रभु येशूले तपाईंलाई पापको दासत्वबाट स्वतन्त्र दिनचाहनुहुन्छ। यस स्वतन्त्र जीवनले तपाईं असल काम गर्न फूक्का हुनुहुनेछ। भौतिक शरीरले तपाईंलाई नियन्त्रण राख्न खोजेपनि येशूको शक्तिले त्यसलाई माथ गर्न सक्छ भन्ने रोमी ८को सन्देश हो।

तर तपाईंले पाउने मुक्तिको निम्ति ठूलो मूल्य येशूले चुकाउनुभएको थियो भनेर पावलले भन्दछन्। त्यो मोल कसैसँग पनि तुलना गर्न सकिन्दैन। परमेश्वरको पुत्रले नै मानविय चोला धारण गर्नुभयो। जसरी कमिलाको भाषा बुझ्न कमिला नै हुनुपर्छ भने झैं हाम्रो भाषा, कमजोरीपना आदि बुझ्न हाम्रै चोलामा येशू आउनुभयो। उहाँ

रोमीहरूलाई लेखिएको पुस्तकमा येशूले दिने मुक्ति

हाम्रो निम्ति अति उत्तम नमुना हुनुभयो। हाम्रो सट्टामा उहाँ मर्नुभयो। "उहाँ हामी जस्तै हुनुभयो अर्थात् उहाँको शरीर पापीको जस्तै थियो।" (रोमी ८:३)। यसको फलस्वरूप, हामीबाट माग गरिएको दश आज्ञाका आवश्यकताहरू येशूले पूरा गर्न भयो, र त्यो धार्मिक काम हाम्रो जीवनमा हस्तान्तरण हुन सम्भव भयो (पद ४)। स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने येशूले पापसँग गर्नुपर्ने संघर्षमा उहाँ बिजयी हुनुभयो। उहाँले दश आज्ञाका नियमहरू पनि पूरा गर्नुभयो।

सिमित समय र स्थान भएकोले हामीले केवल रोमी ८:१-१७मात्र छलफल गर्नेछौं। तर तपाईंले पूरा अध्याय पढेर त्यसलाई मनन गर्नुहुन हामी सुझाव दिन्छौं। किनभन यी पदहरूमा हाम्रो निम्ति परमेश्वरको प्रेमको बखान गरिएका छन्। "खीष्टः जसले हामीलाई प्रेम गर्नुभयो" (पद ३७) भनेर परमेश्वरको प्रेम अत्यन्तै प्रभावशाली रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यहि प्रेमले गर्दा परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई हाम्रो निम्ति इश्वरीय स्वभावलाई जोखिममा पारेर यस संसारमा पठाउनुभयो। हाम्रो निम्ति मानौं उहाँले स्वर्ग नै खाली गर्नुभयो। हाम्रो निम्ति उहाँले सबै थोक दिनुभयो (पद ३२बाट रूपान्तरित)।

१. दोषी ठहरिनुबाट स्वतन्त्रता (रोमी ८:१)

"यसकारण अब खीष्ट येशूमा भएकाहरूलाई दण्डको आज्ञा छैन।" (रोमी ८:१)। येशूमा हुनेहरूले अब दोषी ठहरिनुबाट मुक्त भएको छ रे ! यसको तात्पर्य के हो? के बाट दोषी ठहरिनुबाट मुक्त? पावलको निम्ति र सारा मानव जगतको निम्ति यो शुभ-समाचार किन उल्लासमय समाचार हो?

पावलको लेखहरूमा "येशू खीष्टमा" भन्ने वाक्य अत्यन्त प्रचलित भएको पाउँछौं। कोहि मानिस येशूमा छ भनेको अर्थ त्यस व्यक्तिले येशू खीष्टलाई आफ्नो मुक्तिदाता भनेर स्विकार गरेको ठहर्छ। यस परिप्रेक्ष्यमा त्यस व्यक्तिले येशूमाथि पूर्ण रूपले भरोसा राखेको हुन्छ र येशूको आचरणलाई आफ्नो पनि आचरण बनाउन निर्णयात्मक कदम अंगालेको हुन्छ। यो प्रक्रियामा, त्यस व्यक्ति र येशूको बिचमा अत्यन्त गाढा सम्बन्ध व्यक्तिगत रूपमा बिकसित भएको हुन्छ।

"येशू खीष्टमा" भन्ने वाक्य "शरीरमा" भन्दा भिन्न छन्। रोमी ७ अध्यायमा वर्णन गरेका मानिस र यस रोमी ८:१को मानिसमा भएको अनुभव भिन्न छन् भनेर पावलले हामीलाई बताउन खोजेका पाउँदछौं। येशूलाई आफ्नो जीवन अर्पण गर्नुभन्दा पहिलाको व्यक्ति शारीरिक हुनु भनेर पावलले रोमी ७मा उल्लेख गरेका छन्। शारीरिक वा भौतिक व्यक्ति भन्नाले त्यस मानिसको केन्द्रविन्दु आफ्नो स्वार्थलाईमात्र

सर्वोच्चता ठानेको हुन्छ। त्यो व्यक्ति पापको दास हो भन्ने अर्थ लाग्छ। आफ्नो कामवासनालाई मात्र केन्द्रविन्दु बनाउने मानिस मृत्युको फैसलाको मुनि रहन्छ (रोमी ७:११,१३,१४)। पापको दायरमा रहेर पापको व्यवस्थालाई त्यसले पालन गरेको हुन्छ (पद २३,२५)। यस्तो मानिसको अवस्था अत्यन्त दयनिय र कहलिलागदो हुन्छ (पद:२४)।

तर जब त्यस व्यक्तिले आफ्नो जीवनलाई येशूमा अर्पण गरेको हुन्छ, परमेश्वरसँग त्यस व्यक्तिको सम्बन्ध त्यत्तिखेरै परिवर्तन भएको हुन्छ। त्यो व्यक्तिमाथि पहिला, परमेश्वरको कानून वा आज्ञा तोड्ने अपराधी भनेर फैसला गरिएको थियो। येशूलाई ग्रहण गरेपछि अब उसले परमेश्वरको सामु सिद्ध र निर्दोष भएर उभिने अवसर पाएको हुन्छ। उनलाई कहिलै पनि पाप नगरेको ठहराइएको हुन्छ। उसलाई येशूको धार्मिकताले छोपेको हुन्छ। येशूको छत्रछायाँमा रहने मानिसलाई परमेश्वरले दोषमुक्त गर्नुहुन्छ। त्यो व्यक्ति दोषरहित, पापरहित र अनन्त जीवनको योग्य भएकोले परमेश्वरको सामु निर्दोष भएको होइन। कोहि पनि मानिस त्यस अवस्थामा छैन भन्ने कुरामा हामीलाई यकिन छ। तर येशूको सिद्ध जीवनको लेखाले त्यस व्यक्तिको ठाँउ साटिएको हुनाले त्यो व्यक्ति दोषरहित हुन्छ।

प्रिय पाठकवृन्धहरू, यो उल्लासमय शुभ-समाचारको अन्त यहिँमात्र होइन।

पापको दासत्वबाट मानिस कसरी स्वतन्त्र हुन्छ त? हेर्नुहोस् रोमी ८:२: "पाप र मृत्युको व्यवस्थाबाट मलाई जीवनका आत्माको व्यवस्थाले खीष्ट येशूमा मुक्त पारेको छ।"

"जीवनको आत्माको व्यवस्था" भन्दा के हो त? यसको अर्थ सारा मानव जातिलाई (चाहे त्यो पुरुष होस्, स्त्री होस् वा बालबालिका नै किन नहोस्) उद्धार गर्ने येशू खीष्टको योजना हो। यो पापको व्यवस्थादेखि अत्यन्त भिन्न छ किनभने यस पापको व्यवस्थाले मानिसलाई अनन्तको मृत्युतिर दो-याएको हुन्छ। यो कुरालाई रोमी ७मा हामीले हेर्‍यौं। पापको व्यवस्थाको केन्द्रविन्दु नै मृत्यु हो। यस्तो व्यक्तिले आशारहित जीवन बिताएको हुन्छ। तर येशूको व्यवस्थाले मानिसलाई जीवन र सक्कली स्वतन्त्रता प्रदान गर्छ।

"प्रत्येक व्यक्ति जो परमेश्वरको संयन्त्रमा रहन चाहन्दैन, त्यो अर्कै शक्तिको नियन्त्रणमा रहेको हुन्छ। त्यो मानिसले आफूले आफैलाई काब्रमा राख्न सक्दैन। आफूले आफैलाई बन्धक बनाएको हुन्छ। जतिसुकै आफू स्वतन्त्र भएको दावि गरेतापनि त्यो मानिसले

रोमीहरूलाई लेखिएको पुस्तकमा येशूले दिने मुक्ति

आफू कुनै न कुनैको शक्तिबाट स्वतन्त्र नभएको आभास पाइ नै राखेको हुन्छ। ऊ अत्यन्त दयनीय दासत्वको परिधिमा फसिरहेको हुन्छ।...उसले भन्ला 'मैले आफ्नै विवेकलाई पछ्याएको छु। कुन बाटोमा हिँड्नु पर्छ मलाई कसैले भन्नुपर्दैन। मेरो चेतनामा पाएको न्यायमा म हिँडिरहेको छु।' तर यथार्थमा त्यस व्यक्ति अन्धकारको शक्तिको संयन्त्रमा रहेको हुन्छ र त्यहि शक्तिका आज्ञाहरूलाई उसले अदृष्य रूपमा पालन गरिरहेको हुन्छ। तर याद गर्नुहोस्, त्यस पापको दासत्वको बन्धनबाट मुक्त गर्न येशू खीष्ट आउनुभएको थियो।"-एलेन जी हार्डट, द डिजायर अभ एजेज्, पृ. ४६६बाट रूपान्तरित।

के तपाईं दास हुनुहुन्छ वा येशूमा स्वतन्त्र हुनुहुन्छ? यस विषयमा तपाईं कसरी निश्चित हुनसक्नुहुन्छ?

२. व्यवस्थाले के गर्न सक्दैन (रोमी ८:३,४)

व्यवस्था चाहे त्यो येशूलाई आँल्याउने संस्कारहरू हुन् वा दश आज्ञाहरू नै किन नहून् आफै असल त छन् नै। तर हामीलाई चाहिने अत्यन्त आवश्यक वस्तुलाई यसले पूरा गर्न सक्दैन। त्यो हो हामीलाई चाहिने मुक्तिको बाटो। पापबाट ल्याउने दोष र मृत्युबाट हामी उद्धार हुनुपर्छ। त्यसको निम्तिह हामीलाई येशूको आवश्यकता पर्छ।

रोमी ८:३,४मा व्यक्त गरेको भावनामा येशूले के गर्नुभयो जुन व्यवस्थाले गर्न सक्दैन? हेर्नुहोस्: "पाप स्वभावले दुर्बल पारिएको हुनाले व्यवस्थाले जे गर्न सकेन सो परमेश्वरले गर्नुभयो, अर्थात् उहाँले आफ्ना पुत्रलाई पापमय शरीरको स्वरूपमा पापबलीझै पठाउनुभयो। यसरी उहाँले पापलाई शरीरमा नै दण्ड दिनुभयो। यस हेतुले कि व्यवस्थाको उचित आवश्यकता हामीमा पूर्ण होस्, हामी जो पाप-स्वभावअनुसार होइन, तर पवित्र आत्माअनुसार चल्दछौं।" (रोमी ४:३,४)।

पापबाट ल्याउने समस्यालाई समाधान गर्न परमेश्वरले आफ्नै पुत्रलाई पापी-मानव स्वभावको चोलामा पठाउनुभयो। उहाँले येशूको शरीरमा पापको दोष थुपार्नुभयो। येशू खीष्ट मानिसप्रति औधी प्रेम गर्नुहुन्छ। त्यसकारण आफ्नै सदिच्छाले उहाँ मानव चोला लिनुभयो। मुक्तिको योजना तर्जुमा गर्न यो कदम अत्यन्त आवश्यक थियो। त्यसकारण क्रुसको सर्वोच्चतालाई रोच्नु अत्यन्त उचित कार्य हो। तर मुक्तिको योजना तर्जुमा गर्नुपर्दा येशूको जीवन पापमय शरीरको स्वरूपमा आउनु अत्यन्त महत्वपूर्ण प्रक्रिया थियो भनेर हामीले मान्नुपर्दछ।

येशूलाई यस संसारमा पठाउनुभएर परमेश्वरले आफ्नो भाग पूरा गर्नुभयो। त्यहि कारणले अब हामीलाई परमेश्वरको दश आज्ञालाई

पालन गर्न सम्भव बनाएको छ। यसको अर्थ व्यवस्थाले अपेक्षा गरेको ठिक वा उचित काम गर्न हामी सक्षम भएका छौं। व्यवस्थाको मात्र अधिनमा रहेर यो काम गर्न हामीलाई सम्भव भएको थिएन (रोमी ६:१४)। अब येशूमा सम्भव भएको छ।

तर एउटा कुराको ख्याल राख्नु अत्यन्त आवश्यक छ: परमेश्वरको दश आज्ञालाई पालन गर्दैमा मुक्तिलाई हामी आर्जन गर्न सक्दैनौं। दश आज्ञालाई पालन गरेर मुक्तिलाई चुन्ने बाटो हाम्रो कहिलै पनि भएको थिएन। तर हामीले मुक्ति पाएपछि परमेश्वरको चाहना अनुसार जीवन यापन गर्न उहाँले सहायता गर्नुहुन्छ। सरल तरिकाले भन्ने हो भने येशूभक्तको जीवन आज्ञाकारी जीवन हो। येशूको खतनमा अनुशासित जीवन बिताउनु हो। यस खालका आज्ञाकारी जीवनमा हाम्रो सबै कामवासना र अभिलाषाहरूलाई हामीले क्रसमा टाँगेको टाँगे हुन्छौं। परमेश्वरको सर्वोच्चता भन्दा आफ्नो शरीरको सर्वोच्चतालाई प्राथमिकता दिने मनस्थितिलाई क्रसमा टाँगेर अन्त्य गर्दछौं। यस्तो खालको जीवनले येशूको चरित्रलाई झल्काउँदछ।

पद ४मा उल्लेखित "चलछौं" भनेको अर्थ "त्यस व्यक्तिको आचरण वा आनिबानी" हो। "शरीर" भनेको अर्थ त्यो व्यक्ति पापै पापले भरेको हो। येशूलाई विश्वास गर्नुभन्दा अघि र पछि पनि हाम्रो मानव शरीर पापले भरेको हुन्छ। शरीरको अनुसार हिँड्नु भनेको अर्थ हाम्रो स्वार्थी अभिलाषाले हामीलाई बसमा राखेर त्यसै अनुसार हामी हिँड्नु हो। तर त्यसको विपरित आत्मामा हिँड्नु भनेको अर्थ परमेश्वरका दश सुत्र अर्थात् आज्ञाहरूलाई शिरोपर गरेर त्यहि अनुसार चल्नु हो। पवित्र आत्माको अगुवाई र सहायताले मात्र हामी परमेश्वरको त्यस व्यवस्था मुताविक चलन सक्दछौं। परमेश्वरको त्यस गौरवमय व्यवस्थाले माग गरे अनुसार स्वतन्त्र रूपमा चलन केवल येशू ख्रीष्टमा मात्र सम्भव छ। येशू बिना स्वतन्त्र जीवनको अनुभव गर्न सक्दैनौं। जो मानिस पापको दासत्वमा रहन्छ उसले चाहेर पनि असल काम गर्न असम्भव भएको पाउँछ (रोमी ७:१५, १८)।

तपाईंले परमेश्वरको दश आज्ञाको व्यवस्थालाई कसरी उचित पूर्वक पालन गरिरहनुभएको छ? साथै के तपाईंले व्यवस्था अर्थात् दश आज्ञालाई पालन गरेर मुक्ति पाउँछु भन्ने धारणबाट तपाईं मुक्त हुनुभएको छ? के तपाईंले व्यवस्थाको धार्मिकता पूरा गरेर असल उदाहरणीय जीवन बिताइरहनुभएको छ? यदि छैन भने किन छैन? तपाईंले आफ्नो गलत क्रियाकलापलाई कुन् बहाना अंगालीरहनुभएको छ?

३. शरीर र आत्माको बिचमा द्वन्द्व (रोमी ८:५,६)

“किनभने-पापस्वभाव अनुसार चलनेहरूले शरीरका कुराहरूमा मन लगाउँछन् तर आत्माअनुसार चलनेहरूले आत्माका कुरामा मन लगाउँछन्। किनभने, पाप-स्वभावमा मन लगाउनुचाहिँ मृत्यु हो, तर पवित्र आत्मामा मन लगाउनुचाहिँ जीवन र शान्ति हो।”(रोमी ८:५,६)। उपरोक्त अभिव्यक्तलाई सोच्नुहोस्। ती पदहरूले हामीलाई कुन आधारभूत सन्देश दिन्छन्? तपाईंको जीवन आचरण कस्तो खालको छ भनेर उपरोक्त पदहरूले कसरी खुलासा गरिरहेका छन्?

“पापस्वभाव अनुसार चलनु” भनेको “पापको पछि” लाग्नु हो। यो शब्द ग्रीक भाषा kata (काटा)बाट आएको हो। “मन” भन्दा कस्तो मनस्थिति वा मतिले चलेको हुन्छन् भनेर देख्नुपर्छ। एक थरीका मानिसहरूले आफ्नो प्राकृतिक स्वभावको नियन्त्रणमा रहेर त्यसले माग गर्ने अभिलाषा अनुसार चल्दछन् भने अर्को समूहका मानिसहरू परमेश्वरको आत्माले औँल्याएका कुराहरूमा मन लगाउँछन् र त्यसको अगुवाईमा हिँडेका हुन्छन्। मानिसको मनले नै निर्माणक भूमिका खेल्ने भएकोले ती दुई समूहका मानिसहरू फरक जीवनशैलीमा हिँड्छन् र फरकै आचरणलाई प्रस्तुत गर्दछन्।

रोमी ८:७,८ले शारीरिक वा भौतिक सर्वोच्चतालाई प्रार्थमिकता दिनेले के गर्न सक्दैनन् भनेका छन्? हेर्नुहोस्: “किनभने पापमय शरीरतिर लागेका मनचाहिँ परमेश्वरप्रति शत्रुता हो। परमेश्वरका व्यवस्थाको अधिनमा त्यो हुँदैन, नता त्यो कहिल्यै हुन सक्छ। पाप-स्वभावको वशमा हुनेहरूले परमेश्वरलाई प्रसन्न पार्न सक्दैनन्।” (रोमी ८:७,८)।

आफ्नो शरीरको अभिलाषालाई मात्र पूरा गर्न कम्मर कसेका मानिसहरू परमेश्वरका शत्रु हुन्। आफ्नो स्वार्थ पूरा गर्न केहि गर्न पनि पछि नहट्ने मानिसहरूले परमेश्वरको योजना वा इच्छामा चलन चाहेका हुँदैनन्। त्यस्ता मनस्थिति बोकेका मानिसले परमेश्वरको कामको बारेमा रतिभर पनि चिन्ता लिदैनन्। आफ्नो भाउ खोज्ने मानिसहरूले परमेश्वरको भाउ खोज्दैनन्। हुनसक्छ यस्ता मानिसहरू प्रतक्ष्य वा अप्रतक्ष्य रूपमा परमेश्वरको बिरुद्धमा चलिरहेका हुन्छन्। यी खालका मानिसहरूले खुला रूपमै परमेश्वरका आचारसंहिता वा दश आज्ञाहरूलाई चुनौति दिइरहेका हुन्छन्।

येशू ख्रीष्टबिना परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई पालन गर्न सम्भव छैन भनेर पावलले औँल्याउन चाहेको पाउँछौं। यस विषयवस्तुलाई उनले बारम्बार दोन्याइरहेको पाउँछौं। मानिसले जतिसुकै अथक प्रयास

गरेतापनि येशू खीष्टबिना सचमूचरूपमा परमेश्वरको व्यवस्था वा दश आज्ञामुताविक चलन सक्दैनन् भनेर पावलले भन्दछन्।

यहूदीहरूलाई उनीहरूको तोराह वा सम्पूर्ण विधिविधान र व्यवस्था भन्दा अझ बढी कुराहरूको आवश्यकता तिनीहरूलाई छ भनेर पावलले विशेषरूपमा औल्याइरहेको पाउँछौं। तिनीहरूको कामद्वारा तिनीहरूलाई परमेश्वरको इच्छाको बारेमा थाहा छ भनेर देखाउँदछ तर तिनीहरू गैर-यहूदीहरू जस्तै पापका दोषी छन् (रोमी २)। अर्थात् गैर-यहूदीहरूलाई मात्र होइन ती यहूदीहरूलाई पनि मसिहको आवश्यकता छ भनेर पावलले देखाइरहेका छन्। येशू मसिह बिना तिनीहरू पापको दासत्वमा नै रहेका हुन्छन् र त्यसको नियन्त्रणबाट भाग्न सक्दैनन्।

यहूदीहरूलाई पावलको जवाफ यहि नै थियो। मुक्तिको लागि पुरानो करारमा दिएको परमेश्वरका व्यवस्थाहरू अब पुग्दैनन् भनेर ती यहूदीहरूले बुझ्न सकेका थिएनन्। उनीहरूले जे गरिरहेका छन् असलै गरिरहेका छन् भनेर पावलले स्विकार गरेकोचाहिँ पाउँछौं। तर अहिले आउनुभएको मसिहलाई पनि ग्रहण गर्नु आवश्यक छ भनेर पावलले जोड दिइरहेका थिए।

विगत २४ घण्टाको आफ्नो जीवनशैलीलाई तपाईं सोचनुहोस्। के तपाईं परमेश्वरको इच्छामा चलनु भएको छ कि वा आफ्नो शारीरिक अभिलाषा अनुसार? तपाईंको जवाफले तपाईंको बारेमा के भन्दछ। यदि तपाईंको जवाफमा तपाईंको शारीरिक अभिलाषालाई उच्च मान्दै चलिरहेको छ भनेर देखाउँदछ भने के कुरामा परिवर्तन हुनुपर्दछ? त्यसलाई कसरी परिवर्तन गर्ने?

४. हामी भित्र भएको आत्मा (रोमी ८:९-१४)

पावलले आफ्नो विषयवस्तुलाई औल्याउँदै हाम्रो ध्यानार्कषण गरिरहेको हामी पाउँछौं। मानिसको जीवनमा भइरहेको अन्तरद्वन्द्व र कसको पक्षलाई सुनेर आफ्नो जीवनलाई परिचालन गर्ने भनेर देखाउने दुईवटा सम्भाव्यताहरू प्रत्येक मानिसले सामना गरिरहेका छन् भनेर पावलले स्पष्ट पार्दछन्। हाम्रो जीवनमा केवल दुई वटा मार्गहरू छन् रे ! परमेश्वरको पवित्र आत्मा अनुसार हामी जीउने कि हाम्रो पापमय र भौतिक स्वभावलाई सर्वोच्चता कायम गर्न जीउने? पवित्र आत्माको अगुवाईमा हिँड्दा अनन्त जीवन प्राप्त हुन्छ भने, हाम्रो शरीरको अभिलाषालाई सर्वोपरि ठानेर हिँड्दा, यस जीवनमा क्षणिक आनन्द त होला तर त्यसले अनन्तको मृत्युमा होमी दिन्छ। कि त परमेश्वरको निमित्त जीउने वा आफ्नो निमित्त जीउने, बाइबलले हाम्रो निमित्त कुनै मध्यम मार्ग छुट्याइएको छैन। यस विषयमा येशू खीष्ट आफैले स्पष्ट

रोमीहरूलाई लेखिएको पुस्तकमा येशूले दिने मुक्ति

पार्नुभएको छ: "जो मसँग छैन, त्यो मेरो विरुद्धमा छ। जो मानिस मसँग मिलेर भैंडाका बगालहरूलाई जम्मा गर्दैन, त्यो मानिसले तिनीहरूलाई तितरबितर गर्नेछन्।" (मत्ती १२:३०बाट रूपान्तरित)। पावलको अभिव्यक्तिलाई पुष्टि गर्ने यो भन्दा अरु केहि होला र?

प्रभु येशूलाई आफ्नो जीवन पूर्ण रूपमा अर्पण गर्ने (केवल श्रद्धामात्र राख्ने होइन तर भक्तपनि हुने) मानिसलाई के वाचा दिइएको छ भनेर पावलले रोमी ८:९-१४मा खुलासा गरेका छन्? हेर्नुहोस्: "यदि साँच्चै परमेश्वरका आत्मा तिमीहरूमा बास गर्नुहुन्छ भने, तिमीहरू पाप-स्वभावका होइन। तरपवित्र आत्मामा हुन्छौ। तर कुनै मानिसमा खीष्टका आत्मा हुनुहुन्न भनेता त्यो उहाँको हुँदैहोइन। यदि खीष्ट तिमीहरूमा हुनुहुन्छ भने, पापको कारणले तिमीहरूका शरीर मरेका भएतापनि तिमीहरूका आत्मा धार्मिकताको कारणले जिउँदा हुन्छन्। तर यदि येशूलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुहुनेका आत्मा तिमीहरूमा बास बस्नुहुन्छ भने, खीष्ट येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेले नै तिमीहरूमा बास गर्नुहुने उहाँको आत्माद्वारा तिमीहरूका मरणशील शरीरलाई पनि जीवन दिनुहुनेछ। यसैले ए भाई हो, पाप-स्वभाव अनुसार जिउनलाई हामी पाप-स्वभावप्रति वाध्य छैनौ। किनकि पाप-स्वभाव अनुसार तिमीहरू जिउँछौ भने तिमीहरू मछौं, तर यदि पवित्र आत्माद्वारा शरीरका कार्यहरू तिमीहरूले निर्मूल पाऱ्यौ भने तिमीहरू जिउनेछौ। किनभने सबै जो परमेश्वरका आत्माले डोऱ्याएका हुन्छन्, तिनीहरू नै परमेश्वरका सन्तान हुन्।" रोमी ८:९-१४।

पवित्र आत्मामा जिउने जीवन शरीरमा जिउनेभन्दा धेरै फरक छ। पवित्र आत्माको अगुवाईमा चलने व्यक्तिलाई उहाँले नै आफ्नो काबुमा राख्नुहुन्छ। रोमी ८ अनुसार त्यस पवित्र आत्मालाई येशूको आत्मा भनेर कहलाइन्छ। पवित्र आत्माले येशूको प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ। अनि उहाँद्वारा नै येशू विश्वासीको जीवनमा रहनुहुन्छ (पद ९)।

रोमी ६:१-११मा अल्ल्याइएको बसिस्माको प्रतिकलाई पावलले रोमी ८:९-११मा दोऱ्याएको पाउँछौं। बसिस्मामा पापको शरीर वा शरीर जो पापको काबुमा रहन्छ वा पापको सेव गर्छ, त्यो नाश हुन्छ। पुरानो मानिस येशूसँग क्रुसमा टाँगिएको हुन्छ (रोमी ६:६)। तर बसिस्मा प्रक्रियामा त्यो मानिस गाडिएको हुन्छ र त्यसको पुनरुत्थान पनि हुन्छ। यसरी बसिस्मा लिएको व्यक्ति येशूमा पुनर्जीवन पाएर नयाँ स्वभावमा हिँड्दछ। यसको अर्थ त्यस व्यक्तिले आफ्नो स्वार्थ मनस्थिति र आचरणलाई मरेतुल्य बनाउँदछ। तर यो बाटोमा हिँड्न दिनप्रतिदिन, क्षणक्षणमा चुनिनै रहनुपर्दछ। मानिसले पाउने स्वतन्त्रता वा

आत्मनिर्णयको अधिकारलाई परमेश्वरले कृण्ठित पार्नुहुन्न। प्रतिकको रूपमा पुरानो पापबाट मानिसलाई नाश गरिएतापनि, त्यो व्यक्ति फेरि पापमा फस्ने सम्भावना कायमै हुन्छ। त्यसै कारण कलस्सी ३:५मा पावलले यो निर्देशन दिन्छन्: "तिम्रो सँसारिक स्वभावमा भएका केही चिज छु भने त्यसलाई अन्त्य गर।" (रूपान्तरित)।

प्रिय पाठकवृन्धहरू याद गर्नुहोस्, हामीले धर्मपरिवर्तन गरेर येशूलाई अंलागेतापनि हामी पापसँग संघर्ष गरि नै रहेका हुन्छौं। तर फरक त यो छ, जो मानिस परमेश्वरको आत्माको काबुमा रहन्छ त्यस मानिसले पापसँग संघर्ष गर्न र त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्न परमेश्वरले दिनुभएको शक्तिलाई उसले परिचालन गर्न सक्दछ। परमेश्वरको आत्माले डोऱ्याएका मानिस पापको आततायी दासत्वबाट स्वतन्त्र भएका हुन्छन्। कहिले पनि फेरि पापको सेवा नगर्न त्यस्तो मानिसलाई परमेश्वरले बोलाउनुभएको हुन्छ।

जुन परमेश्वरको आत्माले येशूलाई पुनर्जीवीत पार्नुभयो, त्यहि आत्मा हामीमा पनि रहनुहुन्छ भन्ने गौरवमय तर्कलाई सोच्नुहोस्। तर त्यस आत्मालाई हामीमा रहन दिने वा नदिने भन्ने कुरा हामीमै निर्भर गर्दछ। यदि उहाँमा रहन सक्यौं भने कस्तो शक्ति हामीले पाउँछौं, सोच्नुहोस्। त्यस अवसरको फायदा नउठाउन हामीलाई केले रोकिरहेको छ?

५.परमेश्वरको सन्तान हुने कि पापको दासत्वमा रहि नै रहने? (रोमी ८:१५)

पावलले रोमी ८:१५मा येशूमा अब हामी नयाँ गाँसेर हिँड्छौं भनेर उल्लेख गरेका छन्। त्यस प्रतिज्ञामा हामीले कस्ता खालका आशा हामीले पाउँछौं? त्यस प्रतिज्ञालाई हाम्रो जीवनलाई यथार्थ वा चरितार्थ बनाउन हामीले के गर्नुपर्दछ?

नयाँ सम्बन्धमा परमेश्वरका सन्तान भएर हिँड्नुको अर्थ हो हामीले भय तथा जीवनमा आउने कुनै पनि भयबाट स्वतन्त्र हुनु हो। अर्थात् येशूमा रहनुभनेको त्रासबाट राहत पाउनु हो। दासले दासकै जीवन बिताउनुपर्दछ। त्यो व्यक्ति जहिलै पनि आफ्ना मालिकको डरमा रहेको हुन्छ। उसले जतिसुकै धेरै वर्ष दासको काम गरेपनि अन्तमा उसले केहिपनि पाउँदैन।

तर येशूलाई मुक्तिदाता भनेर स्विकार गर्ने व्यक्तिले दासको मनस्थिति भोग्नुपर्दैन। प्रथम: त त्यस व्यक्तिले येशूलाई सहस्रसाथ सेवा गर्दछ। दोश्रोमा त्यस व्यक्ति चाहे पुरुष होस् वा स्त्री होस् बिना त्रास परमेश्वरको सेवा गर्दछ, किनभने "सिद्ध प्रेमले डरलाई फैंकिदिन्छ "

रोमीहरूलाई लेखिएको पुस्तकमा येशूले दिने मुक्ति

(१ यूहन्ना ४:१८ रूपान्तरित)। तेश्रोमा, त्यो व्यक्ति परमेश्वरको सन्तान हुने भएकोले त्यसले असिमित रूपमा उहाँको आशिषको उपभोग गर्न पाउँदछ। आफू परमेश्वरको उत्तराधिकारी भएको दावि गर्दसकदछन्।

“कानूनी धर्म वा परम्परा अनुसार चलनुपर्छ भनेर हृदयले नचाहेपनि धार्मिक विधिविधान अक्षरस पालन गर्दा दासत्वको मनस्थितिलाई बिकसित गराउँछ। यस्तो व्यक्तिले व्यवस्था अर्थात् धार्मिक नियमका मागहरूलाई पूरा गर्न आफ्नै शक्तिले भरमग्दूर प्रयास गर्दछन्। तर अब्राहमले पाएको करारमा हामी पनि रह्यौं भने मात्र हामीले गौरवमय आशाको परिधिमा रहन सक्छौं, त्यो आशा हो विश्वासद्वारा येशू ख्रीष्टमा पाउने अनुग्रह वा परमेश्वरको नितिमा चलनको निमित्त चाहिने उहाँको शक्ति प्रदान।”-एलेन जी हाईट, *द एसडिए बाइबल कमेन्टरी*, ठेली ६, पृ. १०७७बाट रूपान्तरित।

हामीलाई परमेश्वरले आफ्ना छोराछोरी भनेर स्विकार गर्नुभएको छ भन्ने प्रत्याभूति रोमी ८:१६ले कसरी दिँदछ? हेर्नुहोस्: “हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भनी पवित्र आत्माले हाम्रो आत्मासँग गवाही दिनुहुन्छ” (रोमी ८:१६ रूपान्तरित)।

जब हामीमा पवित्र आत्मा हुन्छ र त्यस आत्मानुसार हाम्रो जीवनलाई परिचालन गछौं तब हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भनेर देखाउँदछ। केवल भावनालाई मात्र काँधमा बोकेर चलनु हाम्रो हितम हुँदैन भन्ने कुरामा हामी अत्यन्त सतर्क हुनुपर्दछ। तर जो मानिस परमेश्वरको वचनको ज्योतिमा हिँड्छ त्यसले भित्री चेतनामा बोलिएको परमेश्वरको आवाजलाई सुन्दछ। त्यहि आवाजले त्यस व्यक्तिलाई यो प्रत्याभूति दिन्छ कि ऊ परमेश्वरका छोरा वा छोरी हुन्।

हामी परमेश्वरका हकदार हौं भनेर रोमी ८:१७मा पावलले स्पष्ट पार्दछन्। यो स्वर्गको हकदार हुने अचम्मको वरदान हाम्रो परम पिता परमेश्वरबाट नै हामीले पाउँछौं। यो हाम्रो अथक प्रयास, त्याग तपस्याले हामीले आर्जन गरेका होइनौं। हामीले येशूलाई ग्रहण गरेको कारणले नै यो उपहार हामी पाउँछौं। अनि मानिसहरूले हामीलाई जुनसुकै रूपमा व्यवहार गरेतापनि हामी परमेश्वरका सन्तान हौं भनी शिर ठाडो गरि हिँड्ने भएका हुन्छौं। उहाँको अनुग्रह र हाम्रो सद्गामा येशू क्रुसमा मर्नुभएको कारणले हामीले त्यो अवस्थामा रहने अवसर पाएका हौं।

तपाईं परमेश्वरसँग कति नजिक हुनुभएको छ? के तपाईंले उहाँलाई व्यक्तिगत रूपमै चिन्नुभएको छ वा अरू कसैले भनेको भरमा

उहाँको बारेमा केवल थाहा मात्रै छ? के तपाईं उहाँको भक्त वा अनुयायी हुनुहुन्छ वा केवल श्रद्धामात्र राख्ने व्यक्ति हुनुहुन्छ? तपाईंको सृष्टिकर्ता र मुक्तिदाताको नजिकमा रहेर उहाँकै आत्माको अगुवाईमा हिँड्न तपाईंको जीवनमा के परिवर्तन ल्याउनुपर्दछ? केले तपाईंलाई रोकि राखेको छ? र किन?

उपसंहार

थप जानकारीको निम्ति एलेन जी हार्टले लेख्नुभएको देहायका सामग्रीहरू पढ्नुहोस्: *द ग्रेट कन्वोभर्सी* पृष्ठ २५३-२५६मा उल्लेखित अंश, "लेटर इङ्गलिश रीफोर्मरस्", *द डिजायर अभ एजेज*, पृष्ठ ११३को "द बसिजम" र पृष्ठ २५३-२५६को "लेट नत योर हर्ट बि ट्रोवल", *क्राइष्ट अवजेक्ट लेसनस्*, पृष्ठ ९५-९८को "लाइक अनटु लिभन", र *टेस्टिमोनिय फर द चर्च*, ठेली ८को पृष्ठ १२६-१२९को "लेटर्स टु फिजिसियनस्।"

"यस सांसारिक युगमा विश्वासीहरूलाई आउने दुःख, कष्टबाट उनीहरू छुटकारा पाउँछ भन्ने सापती आश्वासन मुक्तिको योजनामा नभएको हामी पाउँछौं। तर जसरी येशूले त्याग गर्नुभयो र दुःखमा सहभागी हुनुभयो त्यहि पथमा हिँड्न विश्वासीहरूलाई आह्वान गरिएको छ। यहि दुःख र सङ्कष्टमानै येशूको चरित्र उहाँका जनहरूले देखाएका हुन्छन्। येशूको दुःखमा हामी सहभागी हुनसक्यौं भने हामीले शिक्षादिक्षा पाउँछौं, तालिम पाउँछौं र स्वर्गको महिमामा सहभागी हुन तयार हुन्छौं।" एलेन जी हार्ट, *द एसडिए बाइबल कमेन्टरी*, ठेली ६, पृ. ५६८, ५६९बाट रूपान्तरित।

"परमेश्वरको सिहाँसनबाट यस संसामा लत्रिरहेको डोरी यति धेरै लामो छ कि निचभन्दा निच पापीहरूकहाँ त्यो पुग्न सक्छ। पापको जुनसुकै जटिल धरापमा मानिसहरू परेतापनि तिनीहरूलाई माथि उकास्न खीष्ट सक्षम हुनुहुन्छ। उहाँले तिनीहरूलाई परमेश्वरका सन्तान बनाएर उहाँको स्विकारयोग्य बनाउन सक्नुहुन्छ। अनि तिनीहरूलाई आफूसँगै अनन्त जीवनमा हकदार हुने इनामले विभूषित गर्नुहुन्छ।"-एलेन जी हार्ट, *टेस्टिमोनिय फर द चर्च*, ठेली ७, पृ. २२९बाट रूपान्तरित।

"हाम्रो पथप्रदर्शक हुनलाई परमेश्वरको पुत्र स्वर्गबाट मानव चोला लिन यस संसारमा आउनुभयो। चाहे पतित स्वर्गदूतहरू होउन् वा जगतका अन्य पतित नभएका जीवहरू हुन्, परमेश्वरको सहायताले तिनीहरू उहाँको आज्ञालाई शिरोपर गरेर हिँड्न सक्छन् भनेर येशूको त्याग र बलिले देखाइएको छ।

रोमीहरूलाई लेखिएको पुस्तकमा येशूले दिने मुक्ति

“हाम्रो पापको मोल हाम्रो मुक्तिदाताले तिरी सक्नुभयो। अब कोहि पनि सैतानको दास हुनु आवश्यक छैन। सर्वशक्तिमान सहायक भएर हाम्रो सामु येशू खडा हुनुभएको छ।”-एलेन जी हाईट, सेलेक्टेट मेसेजेज, बुक १, पृ. ३०९बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमनन:

१. यस अध्यायको पाचौं भागमा उद्ध एलेन जी हाईटको कथनलाई फेरि पढनुहोस्। ती कथनहरूले हाम्रो निमित्त के आशा दिनु सकेका छन्? अझ महत्वपूर्ण कुरो, त त्यहाँ उल्लेखित विजयका प्रतिज्ञाहरूलाई हाम्रै जीवनमा कसरी आत्मसात गर्न सक्छौं? येशूले हामीलाई यति धेरै प्रतिज्ञाहरू दिनुभएको छ, तापनि हामी किन पापमै फसिरहन्छौं त?
२. तपाईंको मनस्थितिलाई पवित्र आत्मामा स्थिर राख्न (रोमी ८:५) दैनिक जीवनमा के के उपयोगी कुराहरू गर्नसक्नुहुन्छ? यसको अर्थ के हो? पवित्र आत्माले तपाईंको जीवनमा के भएको चाहनुहुन्छ? तपाईंको पढ्ने सामग्रीहरू, हेर्ने कुराहरू, र सोच्ने कुराहरू आदिले तपाईंको जीवनमा पवित्र आत्माले अपेक्षा गरेको निशानामा पुग्न कसरी गाह्रो पार्न सक्दछन्?
३. येशू र सैतानको बिचमा भएको महान् द्वन्द्वमा हामी कि त येशूको पक्षमा छौं कि त सैतानको पक्षमा छौं। यसबारे अझ बेसी सोच्नुहोस्। बाइबलले मध्यम मार्ग हाम्रो सामु तेर्स्याएको छैन। यस तितो सत्यले हामीलाई के भन्छ? हाम्रो जीवनशैलीमा, हामीले गर्ने काममा, हामीले रोज्ने कुरामा र सानोतिनो कुरामा किन नहोस् हामी कसको पक्षमा उभिरहेकाछौं भन्ने तर्कले हामीलाई कस्तो प्रभाव पार्दछन्?

